

С 2010 г. возглавляет кафедру политологии и международных отношений МГЛУ. Область его научных интересов – международные отношения, место и роль Республики Беларусь в их системе. Александр Михайлович имеет в своем творческом активе более 50 научных публикаций (монографии, научные статьи в сборниках, материалах конференций).

Много времени он уделяет учебно-воспитательной и методической работе со студентами. За кафедрой в настоящее время закреплены базовые учебные дисциплины, учебные дисциплины специальности «Лингвистическое обеспечение межкультурной коммуникации (внешнеполитические отношения; внешнеэкономические отношения)» и специализации «Информационно-аналитическая деятельность». Также обеспечивается успешное руководство производственной (преддипломной) практикой студентов 5 курса факультета межкультурных коммуникаций по направлению «Лингвистическое обеспечение межкультурной коммуникации (внешнеполитические отношения)».

Работу с дипломниками и магистрантами Александр Михайлович считает одной из самых любимых, сложных и интересных. Несомненно, есть и его личный вклад в том, что выпускники МГЛУ успешно работают в органах государственного управления: МВД, КГБ, МИД, Министерстве обороны, в сфере экономики и финансов.

Александр Михайлович награжден грамотой Министерства образования Республики Беларусь, почетными грамотами МГЛУ. Сегодня он полон сил, энергии, имеет творческие замыслы и успешно трудится на благо родного вуза.

Коллеги, друзья и студенты университета сердечно поздравляют Александра Михайловича с юбилеем, желают ему крепкого здоровья и творческого долголетия.

*Кафедра политологии
и международных отношений*

НОВІКАЎ СЯРГЕЙ ЯЎГЕНАВІЧ
(да 60-годдзя з дня нараджэння)

10 мая адзначыў сваё 60-годдзе вядомы не толькі ў Беларусі, але і далёка за яе межамі вучоны – загадчык кафедры гісторыі, сусветнай культуры і турызму, кандыдат гістарычных навук, дацэнт Сяргей Яўгенавіч Новікаў. Нарадзіўся ён у в. Радзіца Крупскага раёна Мінскай вобласці ў сям’і рабочых. Яго бацька – Яўген Апанасавіч – працаваў рабочым Барысаўскага леспрамгаса, а матуля – Надзея Іванаўна – рабочай мясцовага ільнозавода. У сям’і гадавалася трое дзяцей: старэйшая сястра Ірына, сярэдні сын Сяргей і малодшы Аляксандр.

Найбольш яркія ўражанні на вучня Радзіцкай васьмігодкі пакінулі шматлікія сустрэчы, якія ладзіў настаўнік пачатковых класаў Аляксандр

Дзмітрыевіч Занімонца. Вучні і дарослыя не раз чулі пра тое, як Аляксандру Дзмітрыевічу давялося ваяваць на этапе вызвалення ў Беларусі, Прыбалтыцы і Усходняй Прусіі. Ужо тады ў душы школьніка назаўсёды засталіся расказы аб баявых дзеяннях радавога гвардзейскага стралковага палка Аляксандра Занімонца. І сёння былы вучань з асаблівай цеплынёй успамінае імя свайго першага настаўніка, які літаральна цалкам аддаваў сябе дзецям. Думаецца, што не без тых шматлікіх расказаў воіна-гвардзейца былі пасеяны зярняtkі, якія потым прараслі ў справе навуковых пошукаў, знаходак і адкрыццяў ваеннай тэматыкі для будучага беларускага гісторыка.

Шлях да прафесіі настаўніка гісторыі, грамадазнаўства і нямецкай мовы быў не такім простым. У 1971 г. пасля заканчэння Малажабярэцкай сярэдняй школы ён рабіў спробу паступіць на аўтатрактарны факультэт БП, аднак стаў навучэнцам Мінскага тэхнічнага вучылішча № 31, пасля заканчэння якога з адзнакай быў накіраваны працаваць электраманцёрам на Мінскі камвольны камбінат. У 1973–1975 гг. праходзіў тэрміновую ваенную службу ў гвардзейскім мотастралковым палку пад Барысавам, якім на той час камандаваў будучы міністр абароны незалежнай Рэспублікі Беларусь палкоўнік А.І. Кастэнка.

У верасні 1975 г. пачынаецца студэнцкая старонка жыцця юбіляра на гістарычным факультэце Мінскага дзяржаўнага педагагічнага інстытута імя А.М. Горкага, дзе, апроч гісторыі, ішло выкладанне замежных моў. Студэнту і будучаму выкладчыку і навукоўцу пашанцавала пачуць адмысловае лектарскае слова В.І. Гарамыкінай, А.А. Васілеўскага, М.Г. Гнеўкі, А.М. Мацко, Я.Н. Марголіна, А.Р. Праніка, А.П. П’янова, В.М. Фаміна, В.Р. Федарасавай і іншых выкладчыкаў гісторыі, а таксама выкладчыкаў нямецкай мовы – Т.І. Калебошынай, В.Я. Якаўлевай, А.К. Бокай, Д.М. Шапаваленкі, Н.В. і В.Э. Гердаў. З першага курса студэнт аддаваў шмат часу вучобе, самастойна працаваў з першакрыніцамі, вучэбнай і навуковай літаратурай, з’яўляўся старастам групы і курса. Актыўна ўдзельнічаў у грамадскім жыцці факультэта і інстытута. У свабодны час яго часта можна было бачыць у бібліятэках, чытальных залах, а таксама на спартыўных пляцоўках. З першага курса адстойваў гонар факультэта і інстытута на спаборніцтвах па лёгкай атлетыцы, лыжах. Да апошняга курса з’яўляўся нязменным удзельнікам «белых алімпіяд», якія штогод праводзіліся ў інстытуце. Неаднаразова выступаў на студэнцкіх спартакіядах па біятлоне і лыжных гонках у Беларусі і Расіі.

Першая студэнцкая навуковая работа С. Новікава была прысвечана тэме працоўнай дзейнасці будаўнічых атрадаў інстытута, геаграфія працы якіх у другой палове 1970-х гадоў прасціралася ад Камчаткі – на ўсходзе, да ГДР – на захадзе. З другога курса з’яўляўся камандзірам зводнага будаўнічага атрада інстытута. Тройчы ўзначальваў атрады «Праметэй» і «Славяне» гістарычнага факультэта, якія працавалі на розных аб’ектах народнай гаспадаркі Міншчыны, Пскоўшчыны і Карэліі. Заключны працоўны семестр правёў у складзе атрада «Славяне» на будаўніцтве малога

БАМа. Навуковая работа, выкананая студэнтам II курса пад кіраўніцтвам дацэнта кафедры народаў СССР кандыдата гістарычных навук А.В. Палонскім, на рэспубліканскім конкурсе па грамадскіх навук была адзначана дыпламам II ступені.

У 1980 г. пачаў працаваць выкладчыкам кафедры гісторыі КПСС у Мінскім дзяржаўным педагагічным інстытуце замежных моў. У тым жа годзе паступіў у завочную аспірантуру кафедры гісторыі народаў СССР МДПІ імя Горкага. Вялікую дапамогу ў даследаванні тэмы «Барацьба машынабудаўнікоў Беларусі за паскарэнне навукова-тэхнічнага прагрэсу 1971–1980 гг.» (навуковы кіраўнік – кандыдат гістарычных навук, прафесар А.Ц. Караткевіч) аказаў загадчык кафедры – доктар гістарычных навук, прафесар В.М. Фамін. У 1986 г. С.Я. Новікаў абараняе кандыдацкую дысертацыю. У студзені 1992 г. ён атрымаў вучонае званне дацэнта.

З 1986 г. працуе на пасадзе старшага выкладчыка, з 1989 г. – дацэнта, з чэрвеня 1992 г. узначальвае агульнаўніверсітэцкую кафедру айчыннай гісторыі, з 1998 г. – гісторыі і беларусазнаўства, з 2010 г. – гісторыі, сусветнай культуры і турызму Мінскага дзяржаўнага лінгвістычнага ўніверсітэта. Асабістай заслугай загадчыка за гэты час можна лічыць тое, што на кафедры стаў панаваць дзелавы камфортны мікраклімат, дзе шмат увагі надаецца захаванню сувязей паміж пакаленнямі, традыцый і шчырых чалавечых адносін.

Пад кіраўніцтвам С.Я. Новікава выкладчыкі кафедры актыўна займаюцца распрацоўкай навуковай тэматыкі, у тым ліку: «Беларусь на карце Еўропы: гісторыя і сучаснасць» (1996–2000), «Палітыка Германіі ў дачыненні да Беларусі 1939–1945 гг.» (2001–2005), «Гісторыя Беларусі перыяду Другой сусветнай вайны ў замежнай гістарыяграфіі (1945–2010 гг.)» (2006–2010). Вынікам стала выданне 2 навуковых манаграфій «Эканамічная палітыка нацысцкай Германіі ў Беларусі (1941–1944 гг.): агляд крыніц і германскай гістарыяграфіі 1990-х гадоў» (Мінск, 2002), «Беларусь у кантэксце германскай гістарыяграфіі гісторыі Другой сусветнай вайны», (Мінск, 2004); 2 калектыўных прац – «Беларусь в годы Великой Отечественной войны 1941–1945 гг.», (Мінск, 2005), «Беларусь 1941–1945 гг. Подвиг. Трагедия. Память» (у двух кнігах), (Мінск, 2010), а таксама вучэбных дапаможнікаў для агульнаадукацыйных школ і ВНУ рэспублікі «Курс беларусазнаўства» (Мінск, 1998), «Вялікая Айчынная вайна савецкага народа (у кантэксце Другой сусветнай вайны)» (Мінск, 2004, 2009) на беларускай і рускай мовах і інш.

З 2002 г. кафедра праводзіць міжнародную навуковую канферэнцыю «Беларусь і Германія: гісторыя і сучаснасць» з удзелам гісторыкаў Аўстрыі, Беларусі, Германіі, ЗША, Польшчы, Латвіі, Літвы, Расіі і Украіны. Ініцыятыўнасць гісторыка, навуковая добрасумленнасць і высокая адказнасць дазволілі яму заснаваць ў беларускай гістарыяграфіі адметную традыцыю ўсебаковага даследвання значных падзей беларуска-германскіх адносін.

З 2011 г. пад навуковым кіраўніцтвам С.Я. Новікава кафедра працавала над навуковай тэмай «Калекцыя дакументаў галоўнай чыгуначнай дырэкцыі “Мінск” як крыніца па гісторыі Вялікай Айчыннай вайны», уключы-

чанай у Дзяржаўную комплексную праграму навуковых даследаванняў «Гісторыя, культура, грамадства і дзяржава» на 2011–2015 гг. У рамках яе выканання праведзена 3 навуковых канферэнцыі «Беларусь і Германія: гісторыя і сучаснасць», выдадзены 3 зборнікі матэрыялаў агульным аб'ёмам у 60 друкаваных аркушаў, вядзецца падрыхтоўка кандыдацкай дысертацыі.

Кола навуковых інтарэсаў юбіляра даволі шырокае, уключае пытанні гісторыі Беларусі перыяду Вялікай Айчыннай вайны, германскай гістарыяграфіі, айчыннага і замежнага крыніцазнаўства, кампаратыўнай гістарыяграфіі і кампаратыўнага крыніцазнаўства. Кандыдат гістарычных навук С.Я. Новікаў валодае грунтоўнымі ведамі, што дазваляе яму вырашаць самыя складаныя навуковыя задачы. Неаднаразова праходзіў навуковыя стажыроўкі у архівах Германіі (Федэральным архіве ў Берліне і Кобленцы, Федэральным ваенным архіве Германіі ў Фрайбургу, архіве Інстытута сучаснай гісторыі ў Мюнхене), Расійскай Федэрацыі (Расійскім дзяржаўным ваенным архіве ў Маскве, Цэнтральным архіве Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі ў Падольску), Латвіі (Гістарычным архіве ў Рызе), Украіне (Цэнтральным дзяржаўным архіве вышэйшых органаў улады і кіравання Украіны ў Кіеве, Дзяржаўным архіве Жытомірскай вобласці ў Жытоміры). Выкарыстоўваў магчымасць знаходжання за мяжой і выступаў з лекцыямі па ваеннай праблематыцы перад нямецкімі студэнтамі і калегамі з інстытутаў і ўніверсітэтаў у Берліне, Гамбургу, Кобленцы, Патсдаме, Мюнхене, а таксама перад вядучымі ваеннымі гісторыкамі Ведыства ваенна-гістарычных даследаванняў Германіі ў Патсдаме.

Юбіляр адным з першых сярод айчынных ваенных гісторыкаў звярнуўся да даследавання калекцыі «Александрыйскія мікрафільмы», гісторыі «Дырэктыў па вядзенні гаспадаркі (Карычневай папкі)», «Зялёнай папкі», «Першага загада генерала М.Ц. Раманава ад 7 ліпеня 1941 г.», «Першага ўказа фюрэра аб вядзенні цывільнага кіравання на новазаятых усходніх тэрыторыях ад 17 ліпеня 1941 г.», «Дзённікаў берлінскіх яўрэяў Марты Крон і Бертольда Руднера аб знаходжанні ў Мінскім гета (лістапад 1941 – чэрвень 1942 гг.)» і шмат іншага. Вялікі інтарэс сярод даследчыкаў выклікаў «Праатакол пасяджэння вышэйшага кіраўніцтва Генеральнай акругі “Беларусь” (8–10 красавіка 1943 г.)», упершыню выдадзены ў МДЛУ адначасова на нямецкай і рускай мовах. Не меншы інтарэс у ваенных гісторыкаў выклікаў зборнік навуковых артыкулаў «Разняволеная памяць. Прымусовая праца беларускіх грамадзян на акупаванай тэрыторыі Беларусі (1941–1944 гг.)», падрыхтаваны з удзелам нямецкіх і беларускіх гісторыкаў, у тым ліку: А. Бракеля (г. Майнц), Т. Пентэр (г. Бохум), Д. Поля (г. Мюнхен), Я.А. Грэбеня, А.М. Літвіна, С.Я. Новікава. Такім чынам, сумеснае вывучэнне ваеннай праблематыкі пераконвае ў тым, што гэта перспектыўны шлях да вывучэння вузкіх месцаў, яшчэ існуючых у ваеннай гісторыі абедзвюх краін, а таксама бяспрэчны факт прызнання поспехаў беларускай гістарычнай навукі за межамі Беларусі. І немалая роля ў гэтым нашага юбіляра.

Асабліва цікавым нам падаецца праект, выкананы пад кіраўніцтвам Новікава па перакладу дакументальнага рамана „Schöne Grüße aus Minsk“

(Найлепшыя прывітанні з Мінску) нямецкага даследчыка П. Коля. З удзелам выкладчыка факультэта нямецкай мовы С.П. Паўлавіцкага і студэнтаў 308-й групы гэтага факультэта (Надзеі Блоцкай, Юліі Бабковай, Вольгі Іваненка, Ірыны Калантай, Алены Мартынавай, Юліі Мацюшчанка, Аксаны Стулгінскас і Вольгі Уласовіч) беларускаму чытачу ўпершыню адкрылася людская трагедыя ў акупаваным Мінску 1941–1944 гг.

Найбольшую цікавасць у навуковай грамадскасці выклікаюць працы юбіяра, якія апублікаваны ў рамках выканання даследчыцкага праекта германскага фонду «Памяць. Адказнасць. Будучыня». У цэнтры ўвагі стаіць маладаследаваная тэма – прымусовая праца мясцовага насельніцтва ў гады вайны. Сумесна з доктарам гістарычных навук, прафесарам А.М. Літвіным і кандыдатам гістарычных навук дацэнтам Я.А. Грэбенем было падрыхтавана даследаванне «Вяртанне ў рабства: прымусовая праца насельніцтва Беларусі 1941–1945 гг.», (Мінск, 2010). Заслугай юбіяра можна лічыць тое, што яму на вялікай базе новых дакументальных крыніц упершыню ўдалося правесці падлікі ўсіх тых, хто з жыхароў акупаванай Беларусі выкарыстоўваўся на прымусовых работах.

Кола навуковых інтарэсаў Сяргея Яўгенавіча не абмяжоўваецца толькі пытаннямі ваеннай штодзённасці на акупаванай тэрыторыі Беларусі. Вынікам вывучэння гісторыкам замежнай навуковай літаратуры з’явілася манаграфія «Беларусь у кантэксце германскай гістарыяграфіі гісторыі Другой сусветнай вайны», (Мінск, 2004), у якой аўтар упершыню ў айчынай гістарыяграфіі паказаў гісторыю Беларусі перыяду германскай акупацыі на тэрыторыі Беларусі на аснове аналізу шырокай базы нямецкамоўных гістарыяграфічных крыніц. Як напісаў у рэцэнзії на кнігу прафесійны ваенны нямецкі гісторык Б. К’яры, вядомы беларускаму чытачу як аўтар даследавання «Штодзённасць за лініяй фронту. Акупацыя, калабарацыя і супраціў у Беларусі (1941–1944 гг.)» (Мінск, 2005), «праца Новікава з’яўляецца піянерскай і можа садзейнічаць таму, каб можна было звязіць пакуль існуючы значны разрыў паміж беларускай і нямецкай нацыянальнымі гісторыямі».

Свабоднае валоданне нямецкай мовай не толькі дазволіла даследчыку адкрыць для беларускага чытача шматлікія малавядомыя дакументы, але і садзейнічала ўвядзенню ў шырокі навуковы зварот шэрага навуковых прац нямецкіх гісторыкаў. На старонках «Беларускага гістарычнага часопіса» і «Весніка МДЛУ» сістэматычна друкуюцца рэцэнзії на фундаментальныя гістарычныя выданні і асабістыя даследаванні нямецкіх гісторыкаў А. Бракеля, У. Гартэншлегера, Х. Герлаха, Б. Квінкерт, Б. К’яры, Х. Ленгарда, Р.-Д. Мюлера, Б. Мусыла, Д. Поля, К.-Х. Фрэзера і інш., а таксама на два выданні з серыі «Германскі рэйх і Другая сусветная вайна» (Т. 8, 10), падрыхтаваных ведамствам ваенна-гістарычных даследаванняў Германіі (г. Патсдам). Узважаны навуковы падыход да разгляду складаных пытанняў гісторыі і ўменне засяродзіць увагу на маладаследаваных і дыскусійных пытаннях па ваеннай гісторыі Беларусі дазволілі Сяргею Яўгенавічу не толькі станоўча ацэньваць вынікі распрацоўкі гэтай складанай тэматыкі нямецкімі калегамі, але і разам з вядомымі

навукоўцамі Вялікабрытаніі, ЗША і Францыі выступаць у якасці эксперта і даваць ацэнку вынікам распрацоўкі 5-томнага фундаментальнага праекту «Вермахт у нацысцкай дыктатуры», падрыхтаванага вядучымі даследчыкамі Інстытута сучаснай гісторыі (Institut für Zeitgeschichte) у Мюнхене. На працягу 3 гадоў (2008–2010) беларускі гісторык уваходзіў у склад навуковага савета Еўрапейскай гістарычнай майстэрні (г. Ляйпцыг).

Уражвае навуковая смеласць даследчыка, які ў апошнія гады прадставіў на старонках «Беларускага гістарычнага часопіса» цэлую серыю аўтарскіх публікацый, што адлюстроўвалі падзеі баявых дзеянняў у Беларусі летам 1941 г. Вучоным фактычна быў закладзены новы дакументальны і метадалагічны падмурак для даследавання аднаго з самых супярэчлівых перыядаў Вялікай Айчыннай вайны – абарончых баёў на тэрыторыі Беларусі летам 1941 года. Вынікае, што далейшае аднаўленне рэальнай карціны тых баявых падзей немагчыма весці без шырокага выкарыстання айчынных і замежных першакрыніц, правядзення іх кампаратыўнага аналізу. Сёння бачна, што без арыгінальных метадаў і новых дакументальных крыніц нельга павысіць якасны ўзровень гістарычных ведаў. Гэта яскрава пацвярджае чарговая манаграфія юбіляра «Беларусь улетку 1941 года: новыя падыходы ў даследаванні баявых дзеянняў», (Мінск, 2014).

Сяргей Яўгенавіч удзельнічае ў падрыхтоўцы кадраў вышэйшай кваліфікацыі. Пад яго кіраўніцтвам падрыхтавана да абароны адна кандыдацкая работа, завяршаецца работа над яшчэ адным даследаваннем. Гісторык выступае з цікавымі артыкуламі на старонках розных навуковых выданняў, дзеліцца сваімі ведамі са слухачамі курсаў перападрыхтоўкі на базе Рэспубліканскага інстытута вышэйшай школы пры БГУ, Мінскага абласнога інстытута развіцця адукацыі і перападрыхтоўкі настаўнікаў, удзельнічае ў кангрэсах, круглых сталах і навуковых канферэнцыях як у Беларусі, так і за яе межамі. За апошнія 15 гадоў ім апублікавана амаль 300 навуковых прац (у тым ліку 3 асабістых манаграфіі), каля 10 калектыўных работ. Працы гісторыка выходзілі ў Вялікабрытаніі, Германіі, Латвіі, Літве, Польшчы, Расіі і Украіне. Сярод калектыўных прац, у падрыхтоўцы якіх браў удзел юбіляр, можна выдзеліць зарубежныя выданні: энцыклапедыя «Великая Отечественная война 1941–1945», (Масква, 2010), «Великая Отечественная война. 1941 год» (Масква, 2011), „Nationalsozialistische Zwangslager. Strukturen und Regionen. Täter und Opfer“ (Dachau–Berlin, 2011), „Zwangsarbeit in Hitlers Europa. Besatzung–Arbeit–Folgen“ (Berlin, 2013) і інш.

Вялікую ўвагу даследчык надае папулярызацыі гістарычных ведаў сярод студэнцкай моладзі ўніверсітэта. Важным сродкам для гэтага служаць экскурсіі, якія гісторык рэгулярна праводзіць па памятных мясцінах Мінска і яго ваколіцах, не шкадуючы ўласнага часу і аддаючы яго дзеля важнай справы захавання ў гістарычнай памяці ваеннага мінулага Беларусі.

Сяргей Яўгенавіч з’яўляецца сябрам рэдакцыйнай рады «Беларускага гістарычнага часопіса», уваходзіць у склад рэдакцыйнай калегіі навукова-тэарэтычнага штогодніка «Веснік МДЛУ» (сер. 3) і з’яўляецца сурэдактарам зборнікаў «Беларусь і Германія: гісторыя і сучаснасць»

(Вып. 1–11. – Мінск, 2002–2013). Адзначым той факт, што штогод адзін з экзэмпляраў зборніка ў абавязковым парадку адсылаецца ў Нацыянальную бібліятэку Германіі.

Вельмі складана пералічыць тое, што толькі ў апошнія паўтара дзесяцігоддзя зрабіў С.Я. Новікаў у сферах беларускай ваенна-гістарычнай навукі і адукацыі нашай краіны: і манаграфіі, і вучэбныя дапаможнікі для школ і ВНУ рэспублікі, і раздзелы ў айчынных і замежных грунтоўных выданнях, і навуковыя артыкулы, якія пастаянна друкуюцца ў вядучых выданнях Беларусі. За шматгадовую навуковую, арганізацыйную і педагогічную работу, высокія паказчыкі, дасягнутыя ў правядзенні навуковых даследаванняў, плённым выхаванні і развіцці моладзі С.Я. Новікаў узнагароджаны Ганаровай граматай універсітэта, Граматай і Дыпломам I ступені Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь.

Наш юбіляр не перастае радаваць чытачоў і студэнтаў не толькі сваімі новымі навуковымі працамі, даследчыцкімі ідэямі, але і сваёй вернасцю навуковым традыцыям. Моцны характар, дапытлівы розум, душэўная добразычлівасць, вытанчаная інтэлігентнасць, фізічная і духоўная гармонія, неверагодная працавітасць зрабілі яго такім, якім усе мы яго ведаем, цэнім і любім. Калегі, сябры, вучні, аднагрупнікі і аднакурснікі віншуюць Сяргея Яўгенавіча Новікава з юбілеем і жадаюць моцнага здароў'я, творчых поспехаў і плёну ў здзяйсненні новых задумаў.

А.М. Космач, прафесар кафедры гісторыі ўніверсітэта Фрэнсіса Марыёна (г. Фларэнс, штат Паўднёвая Караліна, ЗША), кандыдат гістарычных навук, аднагрупнік юбіляра

С.П. Кубека, старшы выкладчык кафедры гісторыі, сусветнай культуры і турызму МДЛУ

А.Г. Цымбал, кандыдат гістарычных навук, дацэнт кафедры гісторыі, сусветнай культуры і турызму МДЛУ

КУБЕКА СЯРГЕЙ ПАЎЛАВІЧ
(да 60-годдзя з дня нараджэння)

У 70-я ўгодкі вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў старшы выкладчык кафедры гісторыі, сусветнай культуры і турызму Сяргей Паўлавіч Кубека адзначае свой 60-гадовы юбілей. Наш юбіляр добра вядомы студэнтам, выкладчыкам і супрацоўнікам універсітэта, асабліва на факультэтах нямецкай і французскай моў, перакладчыцкім і падрыхтоўчым для замежных грамадзян.

Нарадзіўся ён 28 верасня 1954 г. у в. Слабодка Круглянскага раёна Магілёўскай вобласці ў сям'і рабочых, у якой, акрамя яго, выхоўваліся старэйшы брат Віктар і малодшая сястра Тамара.